

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) โดยใช้แบบแผนการทดลองแบบมีกลุ่มควบคุม มีการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง (Pretest-Posttest Control Group Design) เพื่อศึกษาผลของการบำบัดกลุ่มเพื่อเสริมสร้างแรงจูงใจที่มีต่อพฤติกรรมการรับประทานยาอย่างสม่ำเสมอในผู้ติดเชื้อเอชไอวี/เอดส์ที่ได้รับยาต้านไวรัส ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการเป็นไปตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การดำเนินการทดลอง
5. วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

เป็นผู้ติดเชื้อเอชไอวี/ ผู้ป่วยเอดส์ ที่ได้รับการตรวจโลหิตและยืนยันผลแน่นอนว่ามีเชื้อเอชไอวีและมารับบริการรักษาด้วยยาต้านไวรัส ที่คลินิกด้านไวรัสของโรงพยาบาลเกล่งจังหวัดระยอง ที่มีคุณสมบัติดังนี้

- 1.1 มีอายุ 21 – 35 ปี โดยไม่จำกัดเพศ
- 1.2 ได้รับการรักษาด้วยยาต้านไวรัสในโครงการหลักประกันสุขภาพไม่น้อยกว่า 1 เดือน เพื่อให้สามารถประเมินพฤติกรรมการรับประทานยาต้านไวรัสย้อนหลังได้
- 1.3 พูดและฟังภาษาไทยได้ดี
- 1.4 การรับรู้ต่อบุคคล เวลา และสถานที่อยู่ในระดับปกติ
- 1.5 มีสภาพร่างกายแข็งแรงสามารถเข้าโปรแกรมได้ตามกำหนดได้
- 1.6 ไม่เป็นโรคติดต่อร้ายแรงในระยะแพร่เชื้อ
- 1.7 ยินดีและเต็มใจให้ความร่วมมือในการทำวิจัย

2. กลุ่มตัวอย่าง

เป็นผู้ติดเชื้อเอชไอวี/ ผู้ป่วยเอดส์ที่ได้รับยาต้านไวรัสตามโครงการหลักประกันสุขภาพที่โรงพยาบาลแถลง จังหวัดระยอง ที่มีพฤติกรรมการรับประทานยาต้านไวรัสไม่สม่ำเสมออย่างน้อย 1 อย่าง คือ หุ่ยครีบรับประทานเอง รับประทานยาไม่ถูกต้องตามวัตถุประสงค์ รับประทานยาไม่ตรงเวลา ลดหรือเพิ่มขนาดยาเองโดยไม่ปรึกษาแพทย์ และไม่มาพบแพทย์ตามนัด โดยดูจากบันทึกประวัติการตรวจรักษาของโรงพยาบาล สัมภาษณ์และสอบถามความสมัครใจในการเข้าร่วมวิจัย จำนวน 16 คน จากนั้นสุ่มเข้ากลุ่ม (Random Assignment) 2 กลุ่ม กลุ่มทดลอง 8 คน กลุ่มควบคุม 8 คน ชายและหญิงกลุ่มละเท่า ๆ กัน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ประกอบไปด้วย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบประเมินพฤติกรรมความสม่ำเสมอในการรับประทานยาต้านไวรัส
2. โปรแกรมการบำบัดกลุ่มเพื่อเสริมสร้างแรงจูงใจต่อพฤติกรรมการรับประทานยาต้านไวรัส

การสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้คือ

1.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการรักษาผู้ติดเชื้อเอชไอวี/ เอดส์ด้วยยาต้านไวรัสและวิธีการประเมินความสม่ำเสมอในการรับประทานยาต้านไวรัส

- 1.2 ผู้วิจัยใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยแบ่งเป็น 2 ส่วน

ส่วนที่ 1 แบบประเมินพฤติกรรมความสม่ำเสมอในการรับประทานยาต้านไวรัสเอดส์ ซึ่งแบบประเมินที่ผู้วิจัยนำมาใช้เป็นของ กนิษฐา พันธุ์ศรีนิรมล (2549) ซึ่งดัดแปลงมาจาก Simplified Medication Adherence Questionnaire (SMAQ) ของ นีอบเบิล และคณะ (Knobel et al., 2002) ประกอบด้วยข้อคำถาม 6 ข้อ โดยมี 4 ข้อเป็นคำถามเชิงคุณภาพ มีคำตอบคือ ใช่/ ไม่ใช่ ได้แก่ ข้อ 1, 2, 3, 5 และ 2 ข้อคำถาม เป็นคำถามเชิงปริมาณ ได้แก่ ข้อ 4 และข้อ 6 แบบประเมินพฤติกรรมความสม่ำเสมอในการรับประทานยาต้านไวรัสเอดส์ ได้ทดสอบความเชื่อมั่นเชิงความสอดคล้องภายใน (Internal Consistency) กับผู้ป่วยจำนวน 276 ราย ได้ค่า Cronbach Alpha เท่ากับ .60 จากการศึกษา GEEMA พบว่า ในแต่ละข้อคำถามมีค่าความสัมพันธ์กับ

ความสำเร็จในการรักษาทางคลินิกแตกต่างกัน (แสดงโดยค่าปริมาณไวรัส ที่ลดลงในระดับที่ไม่สามารถตรวจวัดได้) แสดงด้วยค่า Odd Ratio ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงค่า Odd Ratio ของแบบประเมินพฤติกรรมความสม่ำเสมอในการรับประทานยาต้านไวรัสเอดส์

ข้อที่	คำถาม	Odd Ratio
1.	เคยรับประทานยาต้านไวรัสหรือไม่	2.1
2.	ระยะเวลาในการรับประทานยาต้านไวรัสหรือไม่	2.4
3.	บางครั้งที่คุณรู้สึกมีอาการแย่ลง คุณจะหยุดรับประทานยาต้านไวรัส	2.1
4.	ช่วงสัปดาห์ที่ผ่านมา คุณคิดว่า คุณรับประทานยาต้านไวรัสบ่อยแค่ไหน	
	4.1 1-2 ครั้ง	1.6
	4.2 3-5 ครั้ง	2.8
	4.3 6-10 ครั้ง	6.3
	4.4 > 10 ครั้ง	9.5
	4.5 ไม่เคยลืมเลย	Ref
5.	ช่วงวันหยุดสุดสัปดาห์ที่ผ่านมา คุณรับประทานยาต้านไวรัสหรือไม่	2.5
6.	ช่วง 3 เดือนที่ผ่านมา คุณรับประทานยาต้านไวรัส ไม่ครบตามแพทย์สั่งจำนวนกี่วัน	2.9

การคิดคะแนนจะอ้างอิงค่า OR ในแต่ละคำถามคิดเป็น Weighted Scores ดังนี้

1. คำถามเชิงคุณภาพ ข้อ 1, 2, 3 และ 5 กรณีตอบ “ใช่” มีคะแนนเท่ากับ 1 คะแนน กรณีตอบ “ไม่ใช่” มีคะแนนเท่ากับ 0 คะแนน

2. คำถามเชิงปริมาณ ข้อ 4 กรณีตอบ “1-2, 3-5, 6-10 และ > 10” มีคะแนนเท่ากับ 1 คะแนน กรณีตอบ “ไม่เคยลืม” มีคะแนนเท่ากับ 0 คะแนน

ข้อ 6 กรณีตอบ “> 2 วัน” มีคะแนนเท่ากับ 1 คะแนน กรณีตอบ “< 2 วัน” มีคะแนนเท่ากับ 0 คะแนน

3. นำคะแนนของแต่ละข้อคำถามมาคูณกับค่า OR ของแต่ละคำถาม ได้เป็น Weighted Scores

4. นำ Weighted Scores ของแต่ละข้อคำถามมารวมกันเป็น Total Weighted Scores

5. นำ Total Weighted Scores หาคด้วยผลรวมของค่า OR ของทุกข้อคำถาม

6. เทียบคะแนนที่ได้เป็นร้อยละ ซึ่งจะคะแนนที่ได้เป็นคะแนนความไม่สม่ำเสมอในการรับประทานยาต้านไวรัสเอดส์

7. นำคะแนนร้อยละของความไม่สม่ำเสมอในการรับประทานยาต้านไวรัสเอดส์ด้วย 100 จะได้เป็นคะแนนความสม่ำเสมอในการรับประทานยาต้านไวรัสเอดส์ของผู้ป่วย

ส่วนที่ 2 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับพฤติกรรมการรับประทานยาต้านไวรัสของผู้รับคำปรึกษา ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง

การตรวจสอบคุณภาพของแบบประเมินพฤติกรรมความสม่ำเสมอในการรับประทานยาต้านไวรัสเอดส์

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำแบบประเมินพฤติกรรมความสม่ำเสมอในการรับประทานยาต้านไวรัสเอดส์ของผู้คิดเชื้อเอชไอวี/เอดส์ที่สร้างขึ้นโดย กนิษฐา พันธุ์ศรีนิรมล (2549) มาใช้ ซึ่งแบบประเมินนี้ได้ดัดแปลงมาจาก Simplified Medication Adherence Questionnaire (SMAQ) ของนีอบเบิล และคณะ ซึ่งผ่านการทดสอบคุณภาพของเครื่องมือในผู้คิดเชื้อเอชไอวี/เอดส์ จำนวนทั้งสิ้น 3,004 ราย จากโรงพยาบาลทั้งสิ้น 64 แห่งในประเทศสเปน ทำการทดสอบตั้งแต่ปี ค.ศ. 1998 ถึงปี ค.ศ. 1999 ดังนี้

1. การหาค่าความเที่ยงตรง (Validity)

1.1 ทดสอบความเที่ยงตรงตามโครงสร้าง (Construct Validity) โดยหาความสัมพันธ์ระหว่างความสม่ำเสมอในการรับประทานยาต้านไวรัสกับผลการตอบสนองทางไวรัสวิทยา แสดงผลด้วยค่า Odd Ratio (OR)

1.2 ทดสอบความเที่ยงตรงเชิงความสัมพันธ์กับเกณฑ์ (Criterion-Related Validity) โดยเทียบกับการประเมินความสม่ำเสมอในการรับประทานยาต้านไวรัสด้วยการใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์บันทึกการเปิด-ปิดฝาขวด แสดงด้วยค่าตัวเลขที่ชัดเจน มีค่าความไวและความจำเพาะของเครื่องมือเท่ากับร้อยละ 72 และร้อยละ 91 ตามลำดับ

ในการศึกษาครั้งนี้ไม่ได้มีการดัดแปลงใดๆ จึงไม่ได้ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือซ้ำ

2. การทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability)

2.1 ทดสอบความเชื่อมั่นเชิงสอดคล้องภายใน (Internal Consistency) แสดงด้วยค่า Cronbach's Alpha เท่ากับ .75 และก่อนการศึกษาวิจัย กนิษฐา พันธุ์ศรีนิรมลได้ทดสอบซ้ำกับผู้ป่วยจำนวน 276 ราย ได้ค่า Cronbach's Alpha เท่ากับ .60

2.2 ทดสอบความเชื่อมั่นเชิงความสอดคล้องระหว่างบุคคล (Interobserver Reliability) แสดงด้วยค่า $K = .74$

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยนำแบบประเมินพฤติกรรมความสม่ำเสมอในการรับประทานยาต้านไวรัสเอดส์ไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มผู้ติดเชื้อเอชไอวี/เอดส์ที่ได้รับยาต้านไวรัสที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 50 คน จากโรงพยาบาลวังจันทร์ อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดศรีสะเกษ โดยนำผลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามไปหาค่าความเชื่อมั่นตามแบบสัมประสิทธิ์ Cronbach's Alpha ได้ค่าความเชื่อมั่น .73 (ภาคผนวก ง)

2. โปรแกรมการบำบัดเพื่อเสริมสร้างแรงจูงใจ ผู้วิจัยสร้างโปรแกรม ดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดการบำบัดเพื่อเสริมสร้างแรงจูงใจ ตลอดจนฝึกปฏิบัติการบำบัดเพื่อเสริมสร้างแรงจูงใจเพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดขั้นตอนการสร้างโปรแกรม

2.2 สร้างโปรแกรมการบำบัดเพื่อเสริมสร้างแรงจูงใจ ให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายในการศึกษาครั้งนี้

2.3 นำโปรแกรมการบำบัดเพื่อเสริมสร้างแรงจูงใจ ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน (ภาคผนวก ก) เพื่อพิจารณาความถูกต้อง ความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์และเนื้อหา ความเหมาะสมของภาษาและการจัดลำดับเนื้อหา หลังจากนั้นผู้วิจัยได้นำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ แล้วนำเสนอประธานผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องก่อนนำไปใช้

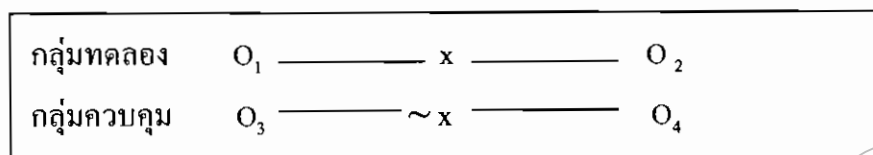
2.4 ผู้วิจัยนำโปรแกรมจากข้อ 2.3 ไปทดลองใช้กับผู้ติดเชื้อเอชไอวี/ผู้ป่วยเอดส์ที่ได้รับยาต้านไวรัสและมีคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 5 คน เพื่อหาข้อบกพร่องแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขอีกครั้งก่อนนำไปใช้ในการทดลอง

2.5 นำโปรแกรมการบำบัดเพื่อเสริมสร้างแรงจูงใจ ไปดำเนินการศึกษาวิจัย

การดำเนินการทดลอง

1. แบบแผนการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research Design) เพื่อศึกษาผลของการบำบัดกลุ่มเพื่อเสริมสร้างแรงจูงใจต่อความสม่ำเสมอในการรับประทานยาต้านไวรัสของผู้ติดเชื้อเอชไอวี/เอดส์ จำนวน 16 คน โดยดำเนินการวิจัยแบบมีกลุ่มทดลอง 1 กลุ่ม และกลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม โดยทดสอบระยะก่อนการทดลองและระยะหลังการทดลอง (Randomized Control Group Pretest-Posttest Design)

ภาพที่ 4 รูปแบบการวิจัย

O_1 แทน ผลการประเมินความสม่ำเสมอในการรับประทานยาต้านไวรัส
ในกลุ่มทดลองก่อนการทดลอง (Pretest)

O_2 แทน ผลการประเมินความสม่ำเสมอในการรับประทานยาต้านไวรัส
ในกลุ่มทดลองหลังการทดลอง (Posttest)

O_3 แทน ผลการประเมินความสม่ำเสมอในการรับประทานยาต้านไวรัส
ในกลุ่มควบคุมก่อนการทดลอง (Pretest)

O_4 แทน ผลการประเมินความสม่ำเสมอในการรับประทานยาต้านไวรัส
ในกลุ่มควบคุมหลังการทดลอง (Posttest)

X แทน กลุ่มที่ได้รับการบำบัดแบบเสริมสร้างแรงจูงใจ

$\sim X$ แทน กลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาตามวิธีปกติของโรงพยาบาล

2. วิธีดำเนินการทดลอง

2.1 ขั้นตอนการทดลอง

2.1.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับความสม่ำเสมอของการรักษาด้วยยาต้านไวรัสเอดส์ในผู้ติดเชื้อเอชไอวี/เอดส์ และการบำบัดกลุ่มเพื่อเสริมสร้างแรงจูงใจ

2.1.2 ผู้วิจัยเตรียมแบบสอบถามเพื่อประเมินความสม่ำเสมอในการรับประทานยาต้านไวรัสของผู้ติดเชื้อเอชไอวี/เอดส์ โดยใช้แบบประเมินของ กนิษฐา พันธุ์ศรีนิรมล (2549) และตรวจสอบซ้ำโดยใช้ตารางบันทึกเวลาใช้ยาของผู้ป่วย และการนับเม็ดยาต้านไวรัส

2.1.3 นำโปรแกรมการบำบัดเพื่อเสริมสร้างแรงจูงใจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความเที่ยงตรงในเนื้อหา นำมาปรับปรุงแก้ไข นำเสนอประธานผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องก่อนนำไปใช้ และนำไปทดลองใช้กับกลุ่มผู้ติดเชื้อเอชไอวี/ผู้ป่วยเอดส์ที่รักษาด้วยยาต้านไวรัส จำนวน 5 คน ก่อนนำไปใช้ศึกษาวิจัย

2.1.4 เลือกกลุ่มตัวอย่าง โดยคัดเลือกผู้ติดเชื้อเอชไอวี/เอดส์ที่มีพฤติกรรม การรับประทานยาต้านไวรัสไม่สม่ำเสมอ อย่างน้อย 1 อย่าง คือ พยายามรับประทานยาเอง รับประทานยาไม่ถูกต้องตามวัตถุประสงค์ รับประทานยาไม่ตรงเวลา ลดหรือเพิ่มขนาดยาเอง โดยไม่ปรึกษาแพทย์ และไม่มาพบแพทย์ตามนัด โดยดูจากบันทึกประวัติการตรวจรักษาของ โรงพยาบาล สัมภาษณ์และสอบถามความสมัครใจในการเข้าร่วมวิจัย จำนวน 16 คน จากนั้น สุ่มเข้ากลุ่ม (Random Assignment) 2 กลุ่ม กลุ่มทดลอง 8 คน กลุ่มควบคุม 8 คน ชายและหญิงกลุ่มละเท่า ๆ กัน

2.1.5 ผู้วิจัยนำหนังสือจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ไปติดต่อกับ ผู้อำนวยการโรงพยาบาลแก่ง เพื่อขออนุญาตในการศึกษาวิจัย และขอใช้กลุ่มตัวอย่างจาก ผู้ติดเชื้อเอชไอวี/เอดส์ที่ได้รับยาต้านไวรัสในโรงพยาบาลแก่ง

2.1.6 เตรียมเอกสารและอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการให้การบำบัดกลุ่ม เพื่อเสริมสร้างแรงจูงใจ

2.2 ขั้นตอนการทดลอง

2.2.1 ผู้ติดเชื้อเอชไอวี/ผู้ป่วยเอดส์ในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ตอบแบบประเมินพฤติกรรมความสม่ำเสมอในการรับประทานยาต้านไวรัสเอดส์ เก็บไว้ เป็นคะแนนก่อนการทดลอง (Pretest)

2.2.2 รวบรวมข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์พฤติกรรมการรับประทานยาต้านไวรัส เอดส์ของผู้ป่วยรวมทั้งแรงจูงใจในการรับประทานยาและเหตุผลที่ทำให้ไม่สามารถรับประทาน ยาตามแผนการรักษาได้

2.2.3 ดำเนินการทดลองเฉพาะกับกลุ่มทดลอง จำนวน 6 ครั้ง ครั้งละ 60 นาที โดยทดลองวันอังคาร และวันศุกร์ ในสัปดาห์ที่ 1, 2, 3 และนัดพบเพื่อตอบแบบสอบถาม พร้อมคืนใบบันทึกการรับประทานยาเมื่อครบ 4 สัปดาห์ เริ่มดำเนินการทดลองตั้งแต่วันที่ 1 พฤษภาคม – 31 พฤษภาคม พ.ศ. 2553 โดยดำเนินการตามโปรแกรมการบำบัดเพื่อเสริมสร้าง แรงจูงใจ ดังนี้คือ

ขั้นตอนที่ 1 สร้างสัมพันธภาพบำบัดและการสัมภาษณ์เพื่อเสริมสร้างแรงจูงใจ

ขั้นตอนที่ 2 ค้นหาสภาพการณ์จริงของผู้รับคำปรึกษาเกี่ยวกับความคิด ความเชื่อ ความกังวลหรือสิ่งที่ทำให้เกิดความลังเลใจในการรับประทานยาต้านไวรัส

ขั้นตอนที่ 3 ปรับโครงสร้างทางความคิดและความเชื่อให้ถูกต้องเหมาะสม เกี่ยวกับการรับประทานยาต้านไวรัสอย่างสม่ำเสมอ

ขั้นตอนที่ 4 สร้างแรงจูงใจและความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง
ในการรับประทานยาต้านไวรัส

ขั้นตอนที่ 5 กำหนดทางเลือกในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมมารับประทาน
ยาต้านไวรัสอย่างสม่ำเสมอ

ขั้นตอนที่ 6 การปฏิบัติการตามแผนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่กำหนดไว้

2.2.4 ระหว่างการทดลอง ผู้ติดเชื้อเอชไอวี/ ผู้ป่วยเอดส์ทั้งกลุ่มทดลองและ
กลุ่มควบคุม บันทึกการรับประทานยาลงในตารางบันทึกเวลาใช้ยาของผู้ป่วย ให้ผู้ติดเชื้อเอชไอวี/
เอดส์จดบันทึกเวลาในการรับประทานยาในตารางการบันทึกที่ผู้วิจัยจัดเตรียมไว้ให้เป็นเวลา
4 สัปดาห์ โดยเริ่มบันทึกในสัปดาห์ที่ 1 และสิ้นสุดในสัปดาห์ที่ 4

2.3 ขั้นตอนการทดลอง

เมื่อสิ้นสุดการให้การบำบัดเพื่อเสริมสร้างแรงจูงใจแล้ว ผู้วิจัยเก็บข้อมูลเกี่ยวกับ
การศึกษาวิจัยดังนี้

2.3.1 ผู้ติดเชื้อเอชไอวี/ ผู้ป่วยเอดส์กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม คอบแบบประเมิน
พฤติกรรมความสม่ำเสมอในการรับประทานยาต้านไวรัสเอดส์ เป็นคะแนนหลังการทดลอง
(Posttest) หลังสิ้นสุดสัปดาห์ที่ 4

2.3.2 ผู้วิจัยสัมภาษณ์พฤติกรรมมารับประทานยาต้านไวรัสเอดส์ของผู้ป่วย
รวมทั้งแรงจูงใจในการรับประทานยาและเหตุผลที่ทำให้ไม่สามารถรับประทานยาตามแผนการ
รักษาได้ของทั้งกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง

2.3.3 ผู้ติดเชื้อเอชไอวี/ ผู้ป่วยเอดส์กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ส่งใบบันทึก
การรับประทานยาลงในตารางบันทึกเวลาใช้ยาของผู้ป่วย และผู้วิจัยนับเม็ดยาคงเหลือ หลังสิ้นสุด
สัปดาห์ที่ 4 ทั้งในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยในครั้งนี้ ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย
เครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป วิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. กำหนดค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนพฤติกรรมมารับประทาน
ยาต้านไวรัสอย่างสม่ำเสมอ ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลองของกลุ่มที่ได้รับ
การบำบัดกลุ่มเพื่อเสริมสร้างแรงจูงใจและกลุ่มควบคุม

2. ทดสอบสมมติฐาน โดยทดสอบค่าเฉลี่ย 2 กลุ่มตัวอย่างแบบนอณาพารามตริก
(Nonparametric Statistics) ดังนี้คือ

2.1 ทดสอบความแตกต่างคะแนนพฤติกรรมกรับประทานยาต้านไวรัส
อย่างสม่ำเสมอ ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการบำบัดเพื่อเสริมสร้างแรงจูงใจและกลุ่มควบคุมโดยใช้
การทดสอบแมน-วิทนี (Mann-Whitney U Test)

2.2 ทดสอบความแตกต่างคะแนนพฤติกรรมกรับประทานยาต้านไวรัส
อย่างสม่ำเสมอ ภายในกลุ่มโดยใช้การทดสอบวิลค็อกสัน (Wilcoxon Signed-Rank Test)